

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-10092-017
Otsuse kuupäev	28. okt 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Arno Sillat, Liilia Laks
Tarbija	
Kaupleja	OSAÜHING Ardesia, 10935950
Tarbija nõue	Lepingust taganemise nõue
Asja läbivaatamise aeg	22. okt 2020

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija nõue. Pooltel tagastada lepingu täitmise käigus üleantu VÕS § 189 nõudeid järgides.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 14.07.2020 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 19.07.2020.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 15.06.2020.a kauplejalt sõidukile BMW 3 (E46) sedaan 2.0 D, 100 kw kütuse kõrgrsurvepumba hinnaga 150 eurot (Arve nr. 06/29). Lisandusid veel postikulud 10 eurot. Varuosa osutus paigaldamisel defektseks ja tarbija soovis selle tagastada, kuid kaupleja väitis, et tarbija on ise mingi detaili varuosa juures asendanud.

Tarbija elukaaslane oli enne tehingu vormistamist kauplejaga kirjavahetuses ja talle kinnitati, et vajalik varuosa on olemas. Tarbijale edastati 15.06.2020.a arve, mille tarbija tasus ning 19.06.2020.a teostati varuosa paigaldus, kuid kütusepump ei toiminud (pumba väljuv kütusesurve ei vastanud vähemalt 200 atm).

Kuna tarbija sõnul lepitati varem kokku, et mittesobivuse korral on võimalik varuosa tagastada, siis võttis ta kauplejaga ühendust 19.06.2020.a ja tarbijal paluti varuosa tagasi saata, mida ta ka 25.06.2020.a tegi. Tarbijale lubati, et kas 26.06.2020.a või siis 29.06.2020.a raha ka tagastatakse.

Hiljem 30.06.2020.a teavitati tarbijale, et raha siiski tagasi ei maksta, kuna väidetavalt on tarbija ise mingi klapi asendanud. Tarbija sellega nõus ei ole ja lisas avaldusele ka paigaldaja Karotam OÜ selgituse - ilmselt on tegemist pumbaaju veaga, mis pidavat olema tüüpiline. Samuti ei pea tarbija loogiliseks asjaolu, et kui oli kokkulepe kütusepumba tagastamise osas, siis miks oleks pidanud ta hakkama ise midagi varuosa juures asendama. Tarbija proovis kauplejaga veel suhelda, kuid järgmistele kirjadele kaupleja enam ei vastanud.

19.07.2020 edastas komisjoni sekretariaadi (edaspidi Sekretariaat) ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 03.08.2020 saadetud kirjaga, milles keeldub nõude rahuldamisest, kuna tagastatud toodet oli muudetud.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: Lepingust taganemine ja ostusumma tagastamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas oma vastuses, et oli kokkulepe, et kui varuosa ei tööta, siis on võimalik see asendada või siis tagastada. Kaupleja vastuse järgi on ost teostatud poest, mitte interneti kaudu. Tagastatud pumba klapi olevat mingi märk puudu, juhul isoleeritud ning klapp vahetatud. Seetõttu varuosa tagasi ei võetud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 15.06.2020 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 218 lg 2 järgi vastutab tarbijalemüügi puhul müüja asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, mis ilmneb kahe aasta jooksul asja üleandmisest ostjale. Tarbijalemüügi puhul eeldatakse VÕS § 218 lg 2 järgi, et kuue kuu jooksul asja ostjale üleandmise päevast ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega. Seega lasub asja üleandmisest kuue kuu möödumiseni ilmnenu puuduse korral asja lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus müüjal. Ka kasutatud kauba suhtes kehtivad VÕS § 218 lg 2 nõuded, s.h. 2-aastane pretensiooni esitamise tähtaeg.

Tarbija esitas pretensiooni kauplusele 19.06.2020, seega enne kuue kuu möödumist asja üleandmisest. Sellisel juhul lasub asja lepingutingimustele vastavuse tõendamiskoormus kauplusele.

VÕS § 220 lg 1 järgi ostja peab teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta asja lepingutingimustele mittevastavusest teada sai või pidi teada saama. Tarbijalemüügi puhul peab tarbija teatama asja lepingutingimustele mittevastavusest müüjale kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta sai mittevastavusest teada. Tarbija teatas asja lepingutingimustele mittevastavusest 19.06.2020, mil asja üleandmisest oli möödunud vähem kui kuu. Seega järgis tarbija nõuetekohaselt seaduses sätestatud teavitamise tähtaega.

Tarbijakaitse seaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt oigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 217 lg 1 ja lg 2 p 1 kohaselt peab ostjale üleantav asi vastama lepingutingimustele ja sealhulgas ka kvaliteedi osas.

Kõrgsurvepumba lepingutingimustele mittevastavusele juhtis tähelepanu pumba paigaldanud Karotam OÜ 08.07.2020 antud selgituses.

Komisjon leidis asja materjalide alusel, et kaupluse ei ole ümber lükanud VÕS § 218 lg 2 tulenevat müüdud asja lepingutingimustele mittevastavuse eeldust. Kaupleja ei ole tõendanud, et üleantud kõrgsurvepump oli lepingutingimustele vastav. Samuti ei ole kaupluse tõendanud

tagastatud kaubal muudatuste teostamist.

Komisjon leidis, et kaupleja oli lepingutingimustele mittevastava asja üleandmisega rikkunud poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid, sh. lepingust taganeda nõutavate eelduste täitmise korral.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esines õiguslik alus lepingust taganemiseks.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et kaupleja oli lubanud tarbijale varuosa mittetöötamise korral see tagasi võtta (kaupleja vastus tarbijale 03.08.2020).

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 116 lg 2 p 1 järgi on olulise lepingurikkumisega tegemist muu hulgas siis, kui kohustuse rikkumise tõttu jääb kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis, välja arvatud juhul, kui teine lepingupool ei näinud kohustuse rikkumise niisugust tagajärge ette ja temaga sarnane mõistlik isik ei oleks seda tagajärge samadel asjaoludel samuti ette näinud.

Komisjon leidis, et mittenõuetekohase asja tarnimise ning selle tagastamisvõimaluse puudumise tõttu jäi tarbija olulisel määral ilma sellest, mida ta lepingust õigustatult lootis. Seetõttu on tarbijal õigus taganeda lepingust.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 järgi kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupooled täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 111 sätestatud. Tagastatavalt rahalt tuleb tasuda intressi raha saamisest alates.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp
/allkirjastatud digitaalselt/

Arno Sillat
/allkirjastatud digitaalselt/

Liilia Laks
/allkirjastatud digitaalselt/